

Прѣподобный Θεодосій захваща особны подвизи. Нѣкой си монахъ Θεодосій — какви има и днесъ — дохажда изъ Царьградъ и захваща да смѣщава народъ тѣ съ странно то си ученіе. Той кѣто употрѣбываше вѣлхование одобряваше да ся покланѣхъ прости ты Бѣлгари на єдинъ дѣбъ както на лѣковито дѣрво; работа та дойде до толкозъ, чѣто колѣхъ жѣртвѣ на дѣбъ тѣ овци и агнята. ¹¹⁾ Тоя възстановитель на народно то суевѣріе бѣде обличенъ отъ Прѣподобнаго Θεодосія и ся раскаялъ въ заблужденіе то си.

Нѣ поопасны были *Богомилити*, ¹²⁾ кои сѣ ся крѣяли єще тукъ — тамъ изъ Бѣлгаріѣ и сѣ тайнѣ проповѣдъ распростирахъ развратъ въ народъ тѣ. Въ Солунъ єдна монахиня, заражена отъ Богомилство, направила кѣща тѣ си на блудилище. Иноци ти, кои ѣхъ посѣщавахъ принесохъ

¹¹⁾ Друго є то кѣто колѣхъ днесъ Бѣлгари ты агнята за чѣсть на нѣкои празникъ — Хранитель на єдинъ кѣщѣ или село или прѣдѣлъ, а друго є да сѣ принося жѣртвѣ на дѣрво; първо то може да ся нарѣче и Христіански обрѣдъ, а второ то языческо суевѣріе.

¹²⁾ Богомилска та єресъ ся єе распространила по Бѣлгаріѣ сѣ ввождане на Христіанство то, тая єресъ бѣше Манихейско происхождение донесена изъ Азіѣ. Първо то и появленіе относятъ въ IX. вѣкъ, нѣ по всичкѣ вѣроятность, Павликіани ти, другій клонъ отъ тѣхъ єресъ, по рано бѣхъ ся утвѣрдили въ тѣя мѣста. При Симеона — Владиміра и особно при пріємникъ тѣ му Петра (927 — 967), Богомили ти вѣчь разбудихъ найживо безпокойство въ рѣвнители ты на Вѣрѣ тѣ. Въ Царуваніе то на Царь Петра, знаменый тѣ єресіархъ, Бѣлгаринѣ поизъ Богомилъ „а по истинѣ Богонемилъ, нѣже нѣхъ първѣе ѣнитти єреси въ земли Бѣлгарстѣи“ бѣше основатель на тѣ єресь. Нѣгова та пропаганда заслонила всички прѣдны опыты и дала на сектѣ тѣ особенъ, Славянскы и народенъ колоритъ. Богомилъ избралъ между ученици ты си Апостоли и пропаганда та му имаше огромнѣ успѣхъ. Въ